

PARAULA I VIDA

«Apòstols per als joves». Dia del Seminari 2018

«**A**pòstols per als joves» és el lema de la Campanya del Dia del Seminari 2018, en sintonia amb la preparació del Sínode dels Bisbes del proper mes d'octubre sobre «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». Tots a l'Església estem urgits a fer una veritable «conversió pastoral» cap als joves i la seva cultura, per ser acompanyants del seu itinerari personal i comunitari de creixement humà i existencial, de plantejament de la vida com a vocació i de confessió de fe en Crist. Però a ningú no se li escapa que els joves i la pastoral juvenil requereixen apòstols que els dediquin les seves vides i esforços evangelitzadors, i si són joves i comparteixen els seus somnis, els seus dubtes, les seves lluites, alegries i esperances, encara millor. A cada generació Déu Pare de misericòrdia li envia treballadors del seu Regne. Hem de valorar aquestes vocacions, demanar-les amb fe i perseverança, i formar-les perquè l'Església pugui enviar-les, en nom del Bon Pastor, amb l'amor i el suport de tota l'Església.

Recentment la Congregació per al Clergat i els Seminaris ha elaborat

un Pla fonamental per a la formació dels seminaristes de tot el món, la «*Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis. El Do de la vocació presbiteral*» (desembre 2016), que és la clau d'una nova etapa formativa i configurativa dels «pastors-evangelitzadors» dels nous temps.

El Dia del Seminari fixa la nostra mirada en l'etapa de la formació «inicial» dels futurs sacerdots, que després té la seva continuïtat en la formació «permanent» al llarg de tota l'existència. El Seminari ha de tenir molta cura de l'acollida dels candidats, que ja no provenen majoritàriament dels Seminaris Menors sinó de vocacions joves i adultes. Ha de discernir aquest moment de l'entrada al Seminari acollint el **Curs Propedèutic o introductori**, necessari a tots per al discerniment. I després segueixen dues etapes importants: la del «**discipulat**», amb els estudis filosòfics, i la «**configurativa**» amb Crist, amb els estudis teològics, per desembocar en una etapa última en el període de formació inicial, la «**síntesi vocacional o etapa pastoral**», amb la immersió en l'acció pastoral de la Diòcesi.

Hem de valorar amb amor eclesial el que es viu al nostre Seminari diocesà i interdiocesà, la dedicació dels Rectors i els seus Equips de formadors, la tasca específica i tan important dels Directors espirituals, així com dels Professors. I, especialment, hem d'encomanar i apreciar la formació lenta de creixement i de maduració de tots els seminaristes de Catalunya. Actualment a Urgell tenim **6 seminaristes majors. El total de Catalunya és de 86, i aquest any passat van ser ordenats 9 preveres**. Són moltes vides, moltes respostes exemplars a la vocació divina, que totes donen testimoni del poder de la gràcia de Déu sobre la debilitat dels homes, «perquè així ressalti encara més el poder de la gràcia». Ho constatem les diòcesis, i les seves famílies i parròquies d'origen. Els joves que es preparen per ser «apòstols per als joves» i sacerdots sants, formen una constel·lació de llum que dona esperança a la nostra fe.

Donem gràcies en el Dia del Seminari per tota l'obra bona que Déu ja ha començat en els nostres futurs sacerdots.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Jornada Mundial de la Joventut

El proper diumenge dia 25 de març, Diumenge de Rams, se celebra la 33a Jornada Mundial de la Joventut a Roma amb el lema «No tinguis por Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia» (Lc 1,30). La Jornada Mundial de la Joventut de 2018 és un pas més en el procés de preparació de la Jornada internacional, que tindrà lloc a Panamà el gener de 2019. Aquesta nova etapa del pelegrinatge s'escau en el mateix any que s'ha convocat l'Assemblea Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». És una bona coincidència. L'atenció, la pregària i la reflexió de l'Església estaran posades en els joves, amb el desig de comprendre i, sobretot, d'«acollir» el do precíus que representeu per a Déu, per a l'Església i per al món.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una religió dels sentits (II)

La festa és inherent a la fe. La festa no és evasió, ni fugida provisional del món. No és un ritual de l'oblit, una mena d'amnèsia per marxar del vall de llàgrimes que és aquest món. És, tot al contrari: celebració de l'existència, manifestació plena del goig d'existir en aquest món.

La festa transcendeix els límits que separen el món visible del que és invisible, a través del cant

coral, de la dansa i de l'embraguesa. És el ritual de l'excés, de la desmesura, el necessari contrapunt a la vida quotidiana. La festa no és una frivolitat, ni una opció per als més afortunats d'aquest món.

La festa juga un paper determinant en la vida humana. És índex de transcendència, promesa de redempció. Proporciona distensió, llibertat d'es-

perit. La rialla cristiana és la manifestació de la fe en la resurrecció.

És la celebració de què la mort ha estat definitivament vençuda, que no estem orientats inexorablement cap al no res, sinó cap a la Vida plena, cap a un Ara sense límits.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«Apóstoles para los jóvenes».
Día del Seminario 2018

«**A**póstoles para los jóvenes» es el lema de la Campaña del Día del Seminario 2018, en sintonía con la preparación del Sínodo de los Obispos del próximo mes de octubre sobre «*Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional*». Todos en la Iglesia estamos urgidos a realizar una verdadera «conversión pastoral» hacia los jóvenes y su cultura, para ser acompañantes de su itinerario personal y comunitario de crecimiento humano y existencial, de planteamiento de la vida como vocación y de confesión de fe en Cristo. Pero a nadie se le escapa que los jóvenes y la pastoral juvenil requieren apóstoles que les dediquen sus vidas y esfuerzos evangelizadores, y si son jóvenes y comparten sus sueños, sus dudas, sus luchas, alegrías y esperanzas, aún mejor. A cada generación Dios Padre de misericordia le envía trabajadores de su Reino. Debemos valorar estas vocaciones, pedir las con fe y perseverancia, y formarlas para que la Iglesia pueda enviarlas, en nombre del Buen Pastor, con el amor y el apoyo de toda la Iglesia.

Recientemente la Congregación para el Clero y los Seminarios ha elaborado un Plan fundamental para la formación de los seminaristas de todo el mundo, la «*Ratio Fundamental Institutionis Sacerdotalis. El Don de la vocación presbiteral*» (diciembre 2016), que es la clave de una nueva etapa formativa y configurativa de los «pastores-evangelizadores» de los nuevos tiempos.

El Día del Seminario fija nuestra mirada en la etapa de la formación «inicial» de los futuros sacerdotes, que después tiene su continuidad en la formación «permanente» a lo largo de toda la existencia. El Seminario deberá cuidar con esmero la acogida de los candidatos, que ya no provienen mayoritariamente de los Seminarios Menores sino de vocaciones jóvenes y adultas. Debe discernirse este momento de la entrada en el Seminario acogiendo el **Curso Propedéutico o introductorio**, necesario a todos para el discernimiento. Y después siguen dos etapas importantes: la del «**discipulado**», con los estudios filosóficos, y la «**configurativa**» con Cristo, con los estudios teológicos, para desembocar en una etapa última en el período de formación inicial, la «**síntesis vocacional o etapa pastoral**», con la inserción en la acción pastoral de la Diócesis.

Debemos valorar con amor eclesial lo que se vive en nuestro Seminario diocesano e interdiocesano, la dedicación de los Rectores y sus Equipos de formadores, la tarea específica y tan importante de los Directores espirituales, así como de los Profesores. Y, especialmente, tenemos que encomendar y apreciar la formación lenta de crecimiento y de maduración de todos los seminaristas de Cataluña. Actualmente en Urgell tenemos **6 seminaristas mayores. El total de Cataluña es de 86**, y este año pasado fueron **ordenados 9 presbíteros**. Son muchas vidas, muchas respuestas ejemplares a la vocación divina, que todas dan testimonio del poder de la gracia de Dios sobre la debilidad de los hombres, «para que así resalte aún más el poder de la gracia». Lo constatamos las diócesis, y sus familias y parroquias de origen. Los jóvenes que se preparan para ser «apóstoles para los jóvenes» y sacerdotes santos, forman una constelación de luz que da esperanza a nuestra fe. Demos gracias en el Día del Seminario por toda la obra buena que Dios ya ha comenzado en nuestros futuros sacerdotes.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Urgell participa en la Trobada d'infants, joves i monitors dels Centres d'Esplai Cristians Catalans

La Fundació Esplais Santa Maria de Núria (FEMN) del Bisbat d'Urgell prepara la participació en la trobada d'infants, joves i monitors que se celebrarà el mes d'abril a Vilafranca del Penedès.

Aquest any se celebra el 60è aniversari de l'origen de les activitats i entitats que actualment conformen el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans - MCECC (www.peretarres.org/mcecc). Per celebrar-ho es farà una gran trobada amb tots els infants, adolescents i joves del Moviment, que se celebrarà els dies 14 i 15 d'abril de 2018 a la ciutat de Vilafranca del Penedès. El nom

d'aquesta gran trobada és VÈRTEX i el seu eslògan «L'Esplai multiplica». L'Esplai és una tasca pastoral complexa, però alhora que motiva a moltes per-

sones a formar part de les nostres comunitats cristianes des del món del lleure. Des d'aquest entusiasme de saber-nos molts, i amb el desig de treballar pel bé del nostre poble i de la nostra Església, ha sorgit aquesta iniciativa de la Trobada VÈRTEX, com un punt de trobada de totes les persones que formem part del Moviment i que sabem que el món de l'Esplai és una eina pastoral important. El MCECC està format per un conjunt de quasi 200 centres d'esplai que engloben a més de 20.000 infants i joves acompanyats per més de 3.500 monitors i monitoreres voluntàries, presents a les diòcesis de Barcelona, Mallorca, Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Tarragona, Tortosa, Solsona, Vic i Urgell.

► **Mons. Vives predica l'homilia en els 50 anys de Justícia i Pau.** Dissabte dia 24 de febrer, a Santa Tecla de Barcelona, va tenir lloc la celebració d'acció de gràcies pels 50 anys de Justícia i Pau de Barcelona i Catalunya. Una Eucaristia presidida pel Bisbe auxiliar de Barcelona, Sergi Gordo, en representació del Cardenal Joan Josep Omella, i celebrada per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, que predicà l'homilia, així com pel Delegat episcopal, Josep M. Fisa, Joan Sabé el Rector, i altres sacerdots va iniciar els actes. Hi eren presents el President estatal, Eduard Ibàñez, el President de Barcelona, Eudald Vendrell, i altres membres i socis, com Arcadi Oliveres, antic President, i molts amics de l'entitat que, creada a Roma pel beat Pau VI, vetlla per la justícia, la pau i el treball pels drets humans al país i al món.

La festa va continuar al Centre Cívic on s'hi féu present l'Alcaldessa Ada Colau, i altres polítics que van destacar la bona feina de Justícia i Pau durant la dictadura i amb la democràcia, engegant campanyes determinants en el panorama reivindicatiu, com la feta contra la pena de mort, per l'amnistia, envers el 0,7%, el desarmament, l'objectiu de consciència i el comerç just.

Un dinar de germanor de més de 200 persones i una festa amb participació de molts amics clogué l'acte on no hi mancà un record afectuós i reivindicatiu per Toni Comín, exmembre de Justícia i Pau, i els seus companys a l'exili o en presó provisional. També es va viure la jornada amb l'esperit de comunió amb Sudan i Centreàfrica, demanats aquells dies de pregària pel Papa Francesc.

► **Mons. Vives predica als grups de Renovació Catòlica.** Diumenge dia 25 de febrer, l'Arquebisbe Vives va predicar un dia de recés als grups catòlics de la Renovació Carismàtica de Catalunya, a la sala d'actes i capella de la Balmesiana de Barcelona. Convidat pel responsable, Ricard Martínez, i l'equip coordinador, l'Arquebisbe d'Urgell va tenir lloances, dos ensenyaments, adoració i presidí l'Eucaristia final, acompanyat per Mn. E. Portusach i el Pare jesuïta M. Ribas, en un clima de gran devoció i participació activa, amb lloances i cants de l'equip de Música. Els ensenyaments van tenir com a eix el relat de la Transfiguració de Jesús al Tabor i la contemplació del Fill, l'Estimat, en qui el Pare es complau. I en un segon moment les exigències dels «deixebles amb esperit» que el Papa Francesc descriu al capítol V d'*Evangelii Gaudium*.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

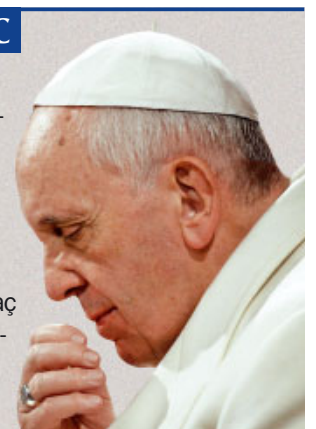

@Pontifex: «No perdeu el temps emmascarant el vostre cor, ompliu la vostra vida de l'Esperit Sant!» (21 de gener).

@Pontifex: «Avui el Senyor et crida recórrer amb Ell la ciutat, la teva ciutat. Et crida a ser el seu deixeble missioner» (23 de gener).

@Pontifex: «La pregària que purifica, enforteix i il·lumina el camí és com el carburant del nostre viatge cap a la plena unitat dels cristians» (23 de gener).

@Pontifex: «L'antídot més eficaç contra el virus de la falsedat és deixar-se purificar per la veritat» (24 de gener).

L'Escola Pia de Catalunya pelegrina a Sort seguint les rutes de St. Josep Calassanç

Façana de llevant de Sant Feliu de Sort

L'Escola Pia de Catalunya va organitzar, el diumenge 4 de març, una activitat escolàpia, històrica, espiritual i solidària que va voler donar a conèixer un recorregut que uneix els diferents punts lligats a la vida de Sant Josep Calassanç i que va servir per acostar-se més a la figura del fundador de l'Escola Pia.

L'anomena «Camí de Calassanç», comença a la seva població de naixement, Peralta de la Sal (La Llitera), i acaba a Moià (Moianès) on l'any 1683 els escolapis fundaren la primera escola popular a Catalunya.

El diumenge dia 4 de març es va organitzar una activitat per descobrir un tram d'aquest Camí, entre l'antic Monestir de Gerri de la Sal i Sort, al Pallars Sobirà. Aquest tram es pot fer a peu —15 km des de Gerri de la Sal fins a Sort o 5 km

des de Gerri de la Sal fins a Arboló— o en cotxe, participant de visites culturals a les dues ciutats. A Gerri es va poder visitar l'antic Monestir, el Museu de la Sal i les Salines, i a Sort una presó-museu amb una exposició sobre els refugiats.

Els quilòmetres que es van sumar aquell dia es transformaran en una acció solidària ja que, gràcies a patrocinadors, es transformaran en recursos destinats als programes d'acollida de refugiats i desplaçats que tenen a l'Escola Pia de Catalunya.

En arribar a Sort, es va celebrar una Eucaristia a les 12.30 h, a la parròquia que fou presidida pel Rector i Arxiprest del Pallars Sobirà, Mn. Joan Pau Esteban, que va subratllar la importància de l'educació als joves i adolescents seguint el carisma de Sant Josep Calassanç.

El CEIP de Bellcaire participa en la campanya de Mans Unides

El CEIP Bonavista de Bellcaire d'Urgell han tornat a participar enguany en el projecte solidari organitzat per Mans Unides, dins de la Campanya d'enguany «Comparteix el

que importa», amb la qual l'organització finalitza el Trienni de Lluita contra la Fam (2016-2018). El divendres 16 de febrer van organitzar un esmorzar solidari amb el qual ajudar els alumnes de l'escola de primària de Sant Bruno Butema a Uganda. El projecte de Mans Unides d'Urgell té com a objectiu arranjant dels blocs on es fan classes, fer lavabos i posar-hi electricitat.

El total de diners que ha aportat l'alumnat i el professorat de l'escola ha estat de 227,83 €. Donem gràcies a tota la comunitat educativa per la seva col·laboració i, especialment, al Forn Palau de Bellcaire, que un any més ha regalat els panets que s'han consumit en aquest esmorzar.

Reunió de treball amb Càritas Andorrana

El divendres dia 23 de febrer, l'Arquebisbe i Copríncep Mons. Joan-Enric Vives va mantenir una reunió de treball al Palau episcopal amb el nou equip directiu de Càritas Andorrana que ha estat recentment re-

novat segons prescriuen els estatuts de l'entitat. A la reunió hi van assistir el President de Càritas Andorrana, Sr. Amadeu Rocamora; el Consiliari, Mn. Ramon Sàrries; i les recentment escollides nova Vicepresidenta, Sra. Canòlich Baró, i la nova Presidenta Comissió Acció Social Càritas Andorrana, Sra. Assumpció Grifoll.

Van informar a l'Arquebisbe de la marxa de l'entitat, els projectes de creixement que tenen en curs i els que preveuen per al futur, la situació econòmica i les ajudes importants que han pogut realitzar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2S 7,4-5a.12-14a.16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Sant Josep, espòs de la Verge Maria, nazarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i màrtir a Flandes.

20. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / SI 101 / Jo 8,21-30]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Du-

mio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dimecres [Dn 3,14-20. 91-92.95 / SI: Dn 3,52-56 / Jo 8, 31-42]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / SI 104 / Jo 8,51-59]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies

(s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / SI 17 / Jo 10,31-42]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / SI: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56].

Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígida.

25. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Abans de la processó: Mc 11,1-10 (o bé: Jo 12,12-16). *Missa*: Is 50,4-7 / SI 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15, 47 (o més breu: Mc 15,1-39)]. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

Diumente V de Quaresma (B)

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.*

Compadieu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.»

Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No será una alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su señor. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo.

Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «¡Conoce al Señor!» pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Oh Dios, crea en mí un corazón puro.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios mío, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos (He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial.

Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

Enlairat a la creu atrauré tothom cap a mi

El tema de la Nova Aliança emmarca Jr 30-33 amb oracles de salvació que veuen la deportació a Babilònia com l'execució no tant d'un càstig diví sinó d'un pla grandios del Déu misericordiós. El vocabulari és eloqüent: *canviar la sort, reedificar, plantar*.

Amb missatge que supera la restauració històrica, Jr 31 és el cim del missatge d'esperança. *L'Aliança amb els pares en sortir d'Egipte la van trencar ells: no Déu! Ara Déu vol pactar una Aliança nova amb el mateix objectiu: Jo seré el seu Déu i ells seran el meu Poble*.

La novetat és el caràcter interior i espiritual de la nova Aliança: *posaré la meua llei en el seu interior*. És la circumcisió de cor contraposada al Poble circumcidat en la carn però *incircumcis de cor* (Jr 9,25).

L'autor de la carta-homilia als hebreus, havent conclòs el tema de «Jesús, Gran Sacerdot digne de confiança», ara tracta la seva dimensió misericordiosa.

Amb el rerefons de l'episodi de Getsemaní, He presenta la vida i mort de Jesús com una pregària en què —submis del tot a la voluntat del Pare— *s'adreça a Déu que el podia salvar de la mort*. La gran afirmació és que *Déu l'escoltà per la seva submissió*.

Però també diu que *el Fill aprengué en el sofriment què és obeir*. Així, *un cop consagrat sacerdot, es convertí en font de salvació per a tots els qui se li sotmeten*.

Per la festa de Pasqua *uns grecs han pujat a Jerusalem per adorar Déu: són simpatitzants no-jueus de parla grega, atrets per la figura de Jesús; són testimonis de la fama que provoca la por del Sanedrí: Si el deixem continuar, tothom creurà en Ell* (Jn 11,48).

Voldríem veure Jesús: la petició arriba a través de Felip i Andreu, els únics Apòstols amb nom grec. Ignorem si el desig de *veure Jesús* és profund (com el d'Andreu i l'altre deixeble a Jn 1,35s) o simple curiositat del moment.

Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat: per Jn tant la Creu com la Resurrecció mostren la glòria de Déu. Per això anunciant la glòria, parla de la seva mort com a culminació de l'auto-donació total: *El gra de blat, quan cau a terra, si mor, dona molt de fruit*.

Amb l'atractiu de l'amor fins a l'extrem, *Jo quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi*.

Mn. José Luis Arín